

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/167/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917213575
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7917213575.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, C., C. XX/X, zast. JUDr. Andrejom Molnárom, advokátom, Kráľovský Chlmec, ul. Majlátha 2518/14, proti žalovanej D. D., nar. XX.XX.XXXX, E., F. XX/XX, zast. JUDr. Dušanom Szabóom, advokátom, Kráľovský Chlmec, Nemocničná č. 7, o zaplatenie 12 900 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku č. k. 13C/18/2017-326 z 25.03.2022 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

I. M e n í rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania tak, že žalovanej p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie sumy 10 100,00 eur s príslušenstvom (výrok I.), žalovanej súd nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok II.) a rozhodol, že sa vracia žalobcovi suma 76,00 eur evidovaná v účtárni Okresného súdu Trebišov pod reg. D14-47/2018, po právoplatnosti tohto rozhodnutia účtárňou Okresného súdu Trebišov (výrok III.).

2.1. V odôvodnení súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 12 900,00 eur s prísl. titulom troch zmlúv o pôžičke, ktoré so žalovanou uzatvoril ústne a predmetom ktorých bola pôžička vo výške 10 100,00 eur z 15.11.2013, pôžička vo výške 2 000,00 eur z 15.11.2013 a pôžička z jari roku 2014 vo výške 800,00 eur.

2.2. Súd rozsudkom z 06.11.2017 č. k. 13C/18/2017-157 zamietol žalobu. Na odvolanie žalobcu odvolací súd rozsudkom z 28.04.2020 sp. zn. 5Co/290/2019-198 potvrdil rozsudok v zamietavej časti do sumy 2 800,00 a v prevyšujúcej časti rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

2.3. Vec právne posúdil podľa § 51, § 657, § 658 ods.1 OZ a konštatoval, že žalobca nepreukázal uzatvorenie zmluvy o pôžičke so žalovanou.

2.4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 257 CSP, nakoľko v konaní existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd výnimočne nepriznal náhradu trov konania. V konaní boli vykonané dôkazy, ktorými žalobca preukazoval to, že aj v minulosti vyrovnal dlhy žalovanej v rôznych peňažných ústavoch. Žalovaná to spočiatku popierala, avšak zadovážené listinné dôkazy tvrdenia žalobcu potvrdili, preto túto skutočnosť súd musel vziať do úvahy. Konštatoval, že žalovaná sa v minulosti nesprávila finančne zodpovedne, nekontrolovateľne si požičiavala peniaza, svoje dlhy nevedela splácať, vystavila seba aj členov svojej rodiny do nepriaznivej situácie a oni tým pádom boli „nútení“ riešiť dôsledky jej nezodpovedného neuváženého konania. Opakovaným vynucovaním si finančnej pomoci pre seba existenčne ohrozila rodinu žalobcu, ktorý sa v snahe vyhovieť opakovaným požiadavkám žalovanej sa zadlžoval, aby ju chránil pred exekúciou, pričom tento stav ešte trvá, do úplného splatenia úveru, ktorý z dobrosrdečnosti vybral len preto, aby nezodpovednosť žalovanej

riešil. Bolo by nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi, ak by žalobca musel nahradiť trovy konania úspešnej žalobkyni, ktorá tento stav zapríčinila, hoci treba uviesť aj to, že žalobca nemusel vyhovieť všetkým požiadavkám žalobkyni. Z dôvodov na strane žalovanej, s dobrým úmyslom pomôcť osobe, s ktorou žil v spoločnej domácnosti sa zadlžil. Súd zohľadnil aj to, že vo vzťahu k ostatným 2 nárokom bol žalobca neúspešný hlavne preto, že bol v dôkaznej núdzi, lebo svojou dobrosrdečnosťou a dôverčivosťou nepovažoval za potrebné pre prípad sporov do budúcnosti zabezpečiť listinné dôkazy.

3.1. Proti predmetnému rozhodnutiu v časti výroku II. (rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania) podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná a navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napadnutej časti tak, že žalobcu zaviazže povinnosťou nahradiť žalovanej trovy konania.

3.2. Uviedla, že pri skúmaní podmienok hodných osobitného zreteľa sa má prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery účastníkov. Tieto skutočnosti z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývajú.

3.3. Súd dôvodil moderačné právo tým, že žalobca už v minulosti vyrovnal dlhy žalovanej, pričom nie je zrejmé, z akého dôvodu sa súd zaoberal a vyhodnocoval skutočnosti, ktoré neboli predmetom sporu a nemali byť ani predmetom dokazovania.

3.4. Záver súdu o dobrosrdečnosti konania žalobcu nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Bolo preukázané, že z poskytnutého úveru bola časť použitá priamo žalobcom a poukázaná na jeho účet. Je pravdou, že žalobca vybral úver, ale úver je doposiaľ zabezpečený záložným právom v prospech peňažného ústavu na nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovanej. Bolo tiež preukázané, že sa jednalo o dohodu medzi žalobcom a žalovanou, že peniaze poskytnuté žalobcovi z úveru bude splácať žalovaná spolu so svojim druhom a táto dohoda, bola aj dodržiavaná a plnená.

3.5. Ak súd vyhodnotil dohodu medzi žalobcom a žalovanou ako platnú týkajúcej sa splácania poskytnutého úveru, nie je možné správanie sa žalobcu vyhodnotiť ako dobrosrdečné konania. Jednalo sa o klasický dvojstranný právny vzťah, ktorý žalovaná plnila. Naopak, správanie sa žalobcu, ktorý sa snažil domôcť zaplata 10.100,00 eur, ktoré boli poskytnuté žalobcovi z úveru a tieto poukázal na účet žalovanej, ako právny vzťah ktorý nemá nič spoločné s vybratým úverom, ktorého súčasťou bola aj táto suma. Správanie sa žalobcu od podania žaloby si nezasluhuje ochranu, o čom svedčí aj skutočnosť, že sú žalobu zamietol. Žalovaná musela dokazovať, že žalovaná suma bola súčasťou poskytnutého úveru v rámci ich dohody o tom, že tento úver bude splácať..

3.6. Nestotožňuje sa ani s tvrdením súdu o dôkaznej núdzi žalobcu ako dôvode zamietnutia žaloby, keďže z podanej žaloby je nespochybniteľné, čo bolo predmetom sporu a kedy sumu 10 100,00 eur poukázal žalovanej. Žalobca sa snažil využiť situáciu, keď popri existujúcej dohode o prijatí úveru žalobcom a splácaní úveru žalovanou a jej druhom, sa snažil získať od žalovanej ďalšiu sumu 10 100,00 eur, pričom nemožno takéto správanie hodnotiť ako v súlade s dobrými mravmi za situácie, keď bolo zrejmé, že žalovaná bude dodržiavať dohodu ohľadom splácania úveru. Uvedené jednoznačne preukazuje, že neexistuje dôvod hodný osobitného zreteľa, pre by mal oporu vo vykonaných dôkazoch v tom, že žalobca napriek by nemal povinnosť nahradiť trovy konania.

4.1. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a zároveň rozhodol, že stranám sporu a neprizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4.2. Stotožnil sa rozhodnutím súdu a uviedol, že bolo preukázané, že žalobca spolu s druhom žalovanej uzavreli zmluvu o splátkovom úvere 11.11.2013 na sumu 58 000,00 eur, ktorá v celosti bola použitá pre žalovanú, nakoľko z úveru na základe pokynu druhu žalovanej bola žalovanej poukázaná suma 14 023,44 eur a 15 918,14 eur. Žalobcovi bola poukázaná suma 13 647,00 eur a 14 411,34 eur, z ktorej poukázal žalovanej na jej účet 10 100,00 eur a ďalšia časť zo sumy bola použitá na úhradu úverov s ktorými v predchádzajúcom období boli hradené dlhy žalovanej, čo bolo v priebehu konania preukázané. Žalovaná spočiatku tieto tvrdenia popierala, ale po predložení správy peňažných ústavov uznala tieto skutočnosti.

4.3. Žalobca chcel nezištne pomôcť žalovanej, ktorá je matkou jeho vtedajšej družky (t. č. manželky) a nechceli, aby rodinný dom žalovanej bol predaný v exekučnom konaní. Druh žalovanej neuhradzoval pravidelné mesačné splátky, v dôsledku čoho bol žalobca nútený zaplatiť 712,00 eur a až následne došlo k podaniu žaloby. V priebehu konania došlo znova k tomu, že ani žalovaná, ani jej druh neplatili riadne a včas úver a žalobca z dôvodu úhrady nedoplatkov musel vziať pôžičku, čo vyplýva aj zo súdneho spisu. Uviedol, že úver sa stále neplatí riadne, o čom svedčí výzva Slovenskej sporiteľne a.s. č. 2022/189/678 u 29.04.2022 zaslaná žalobcovi s tým, že ku dňu 29.04.2022 dlh na úvere predstavuje 1253,39 eur.

4.4. Žalobca z celého úveru nemá žiaden ošoh, boli hradené len záväzky žalovanej a rovnako to bolo aj v minulosti. Bolo by nespravodlivé žalobcu zaťažiť ešte aj úhradou trov konania v prospech žalovanej, ktorej dlhy vo výške niekoľko 10tok tisíc eur boli hradené žalobcom bez toho, aby sa žalovaná vyrovnala so žalobcom. Tvrdenia žalovanej v priebehu konania boli vzájomne v prikróm rozpore. Dobromyseľný postoj žalobcu mal základ v tom, že žalovaná je matkou jeho manželky, s ktorou predtým žil ako s družkou, hradil dlhy žalovanej aby nestratila rodinný dom a bol pokoj v rodine. Žalovaná s druhom – neuhádzaním splátok riadne a včas – vystavili žalobcu hrozbe predčasného skončenia úverov zmluvy a následnej exekúcie na plat žalobcu a exekúciu na jeho majetok. Priznanie náhrady trov konania žalovanej by bolo voči žalobcovi neprimerane tvrdé, výrazne by zasiahlo do finančnej a sociálnej situácie žalobcu.

5.1. Žalovaná zotrvala na podanom odvolaní aj jeho dôvodoch. Uviedla, že poukazovanie žalobcu porušenie žalovanej riadne platiť dlh v priebehu konania nie je skutočnosťou, ktorú by súd zobral do úvahy pri rozhodovaní o predmete sporu a ktorá by mala význam z hľadiska skutkového stavu veci. Z vyjadrenia právneho zástupcu banky z 29.04.2022 nie je zrejmé, o akú sumu sa jedná spolu, ktorú mal žalobca zaplatiť z uvedeného úveru priamo banke, pričom táto skutočnosť nie je podstatná z hľadiska predmetu sporu. Žalovaná predložila dôkazy o tom, že prijatý úver bol a je riadne splácaný aj v súčasnej dobe, to znamená, že dohoda o tom, že úver vyberie žalobca a tento bude splácať žalovaná spolu so svojim druhom bola dodržaná a naďalej sa plní.

5.2. Je pravdou, že žalobca zobral úver v záujme toho, aby žalovaná mohla zaplatiť svoje dlhy. Podstatné je však to, že žalobca inicioval spor, ktorý skutkovo vymedzil tak, že poukázal zo svojho účtu na účet žalovanej 10 100,00 eur, ktoré žiada vrátiť. Žalobca vo svojej žalobe neuviedol skutkový stav tak, ako bol zistený v rámci sporu. Žalobca inicioval spor, v ktorom sa snažil vymôcť od žalovanej žalovanú sumu, uvedením nepravdivých skutkových tvrdení a na tomto skutkovom základe chcel získať sumu 10 100,00 eur. Súd dohodu medzi žalobcom, žalovanou a jej druhom vyhodnotil ako platný právny úkon, ktorý nebol a nie je v rozpore s dobrými mravmi. Poskytnutie ochrany konaniu žalobcu, ktorý sa uvedením nepravdivých skutkových tvrdení snažil vymôcť sumu, ktorá bola predmetom sporu je v rozpore s dobrými mravmi.

6.1. Žalobca v stanovisku k vyjadreniu žalovanej konštatoval, že neobsahuje žiadne skutočnosti, ktoré neboli uvedené v doterajších podaniach vrátane odvolania. Žalobca sa nestotožňuje s názorom žalovanej, že neplatenie úveru riadne a včas zo strany žalovanej nie je takou skutočnosťou, ktorá by mala podstatný význam z hľadiska skutkového stavu veci.

6.2. Žalovaná len zahmlieva skutočnosti o opakovanom neplatení úveru, keďže neplatením úverových splátok vyvoláva situáciu na zosplatenie celého úveru, ktorá bude vymáhaná aj od žalobcu. Ku dňu 29.04.2022 je dlh na splátkach vo výške 1.253,39 eur.

6.3. Ani žalovaná, ani jej druh nehradili riadne a včas mesačné splátky, pričom žalovaná aj predtým tvrdila, že úver platí, avšak nakoniec žalobca musel brať ďalší úver a hradiť dlžobu, lebo žalovaná nepravdivo tvrdila, že nemá dlh. Žalobca v priebehu konania preukázal, že dlhodobu v priebehu rokov uhradil za žalovanú niekoľko desaťtisíc eur na rôznych pôžičkách a úveroch, v priebehu konania vedome neklamal a bol v dôkaznej núdzi, bez úmyslu vymôcť finančné prostriedky na úkor žalovanej, pričom žalovaná klamala a popierala tieto dlhy do doby, kým neboli predložené písomné dôkazy o tom, že v koľkých prípadoch hradil jej dlhy.

6.4. Navrhuje odvolaciemu súdu potvrdiť napadnuté rozhodnutie a stranám sporu nepriznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaná zotrvala na doterajších prednesoch a vyjadreniach a podotkla, že samotné konanie žalobcu od začiatku sporu nebolo takým konaním, ktoré si zaslúži ochranu súdu, keď v podanej žalobe neuviedol podstatné skutočnosti ohľadom prijatého úveru a jeho splácania. Poukazované nesplácanie časti úveru nie je takou skutočnosťou, ktorá by bola významná z hľadiska sporu.

8. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

9. Odvolanie bolo podané výlučne proti výroku II. o trovách konania napadnutého rozhodnutia, na základe čoho výroky I. a III. ako výroky nenapadnuté odvolaním nadobudli právoplatnosť a neboli predmetom odvolacieho prieskumu.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

11. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 257 CSP tak, že v konaní úspešnej žalovanej (v zmysle § 255 ods.1 CSP) nárok na náhradu trov konania nepriznal.

12. Podstatou odvolania je presvedčenie odvolateľky o tom, že súd v prejednávanom prípade vec nesprávne právne posúdil, ak pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval § 257 CSP, nakoľko v konaní neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je možné výnimočne nepriznať žalovanej nárok na náhradu trov konania.

13.1. Ustanovenie § 257 CSP umožňuje súdu zvážiť všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, zobrať do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočne nepriznať nárok na náhradu trov súdneho konania tej strane sporu, ktorá by inak na náhradu takýchto trov konania mala v zmysle príslušných zákonných ustanovení právny nárok. Toto procesné ustanovenie je výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok a zásady zodpovednosti za zavinenie. Zákon dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti, neuvádza ani exemplifikatívne. Výklad podmienok umožňujúcich aplikovanie tohto ustanovenia ponecháva na súdnu prax, ktorá uvádza príkladmo ako dôvody hodné osobitného zreteľa neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, osobné, majetkové a sociálne pomery strany sporu. Ustanovenie § 257 CSP nie je predpis, ktorý by zakladal možnosť jeho voľnej aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 2MCdo 17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2010, sp. zn. 3MCdo 46/2012).

13.2. Dôvody hodné osobitného zreteľa teda buď spočívajú v dôvodoch na strane sporovej strany alebo v okolnostiach prejednávaného sporu. Odvolací súd v danej veci na rozdiel od súdu prvej inštancie žiadne takéto dôvody nezistil.

13.3. Súd založil svoje rozhodnutie na finančne nezodpovednom správaní sa žalovanej v minulosti ako aj v dobromyseľnom správaní sa žalobcu, ktorý v snahe uhrádzať dlhy žalovanej sebe aj svojej rodine ohrozil finančnú bezpečnosť, pričom tento stav trvá. Súd taktiež zohľadnil to, že vo vzťahu k ostatným 2 nárokom bol žalobca neúspešný v dôsledku dôkaznej núdze.

13.4. Odvolací súd sa s názorom súdu nestotožnil.

14.1. V prvom rade, nemôže byť žalovanej na ťarchu, že žalobca bol v časti uplatňovaného nároku neúspešný z dôvodu neunesenia dôkazného bremena v časti o zaplatenie 2 800 eur.

14.2. K okolnostiam podania žaloby spočívajúcej v dobromyseľnosti žalobcu odvolací súd uvádza, že (s poukazom na bod 34. odôvodnenia rozsudku) suma 10 100 eur bola žalovanej poukázaná žalobcom z úveru, ktorý mu poskytla banka, pri splácaní ktorého sa dohodol so spoludôžníkom a žalovanou na tom ako a kto bude úver splácať, pričom žaloba bola podaná predčasne, lebo splatnosť dlhu bola dohodnutá tak, ako to tvrdila žalovaná, nie tak, ako tvrdil žalobca v podanej žalobe. Žalobca inicioval spor, ktorý skutkovo vymedzil tak, že poukázal zo svojho účtu na účet žalovanej 10 100,00 eur, ktoré žiada vrátiť. Súd však dohodu medzi žalobcom, žalovanou a jej druhom vyhodnotil ako platný právny úkon, ktorý nebol a nie je v rozpore s dobrými mravmi. Bolo by voči žalovanej neprimerane tvrdé nepriznať jej nárok na náhradu trov v konaní, v ktorom bola plne úspešná a súd mal jej tvrdenia (na rozdiel od žalobcových) preukázané.

14.3. Súd tiež neskúmal majetkové pomery žalovanej a to, aké budú dôsledky nepriznania nároku na náhradu trov konania. Práve nepriznanie náhrady trov konania môže byť významné s ohľadom na tvrdenú predchádzajúcu finančnú núdzu žalovanej.

14.4. Odvolací súd nevzhladá dôvody hodné osobitného zreteľa ani na strane žalobcu. Samotná skutočnosť, že žalobca uzavrel Zmluvu o splátkovom úvere č. 5048423494 bez ďalšieho nepreukazuje ohrozenie finančnej „bezpečnosti“ žalobcu, pričom v konaní nevyplývali také majetkové alebo osobné pomery žalobcu, pre ktoré by bolo dôvodné nezaviazat' ho povinnosťou nahradiť žalovanej trovy konania. V konaní bolo navyše preukázané, že do vydania rozhodnutia žalobca vyplatil z poskytnutého úveru menšiu sumu než je suma, ktorá mu z vyplateného úveru zostala. Na tom nič nemení ani žalobcom

v odvolacom konaní predložená výzva od právneho zástupcu veriteľa na zaplatenie splatnej časti pohľadávky z 29.04.2022. Odvolací súd dodáva, že na nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalovanej je zriadené záložné právo v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva č. 5048423494.

14.5. Stav, keď žalobca dobrovoľne, hoc s dobrým úmyslom vzal predmetný úver sa nevyznačuje takou výnimočnosťou a zvláštnosťou, pre ktorú by nemal žalovanej náhradu trov konania priznať.

15.1. V konaní odvolací súd nevzhladol ani iné dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v podiele strán na vzniku, priebehu a okolnostiach sporu.

15.2. S poukazom na vyššie uvedené, za stavu, keď žalobca podal žalobca podal nedôvodnú žalobu, žalovaná bola v konaní plne úspešná, v konaní neboli preukázané majetkové pomery strán a úhrady, ktoré žalobca z poskytnutého úveru poskytol žalovanej nepresahujú plnenie poskytnuté mu veriteľom neboli dané dôvody hodné osobitného zreteľa na rozhodnutie o trovách konania podľa § 257 CSP.

15.3. Odvolací súd z tohto dôvodu zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 CSP tak, že na základe § 255 ods.1 CSP priznal žalovanej plný nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vedeného pod č. k. 5Co/290/2019.

16. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 v spojení s § 255 ods.1 CSP tak, že úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

17. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).